

Herr Silwer.

Ich 's Rad dräihe! . . . par Exemple . . . merci,
worum nitt glich e-n-Orgle dräihe!

Joseph.

Ebbes anders denn . . . Kätele, Dü hasch 's Wort.

Kätele.

Dà Rentier do nàwes will in sim Kleine d'Müsik
lehre lo . . . 's Klavier glaüb . . .

Joseph.

Aha! . . . voilà . . . das wàr ebbes bessers . . . nitt
wohr, junger Mensch? . . . Musikprofesser, das isch kei
schlecht Handwerk . . . Sie werde jo wohl e wenig Musik
versteh?

Herr Silwer.

E wenig, jo . . . ich ha ne Zit lang d'Gige g'lehrt.

Joseph.

Eh parbleu . . . das isch, was Se brüche . . . wenn
Sie d'Gige g'lehrt hàn, so kànne Sie ganz güet Klavier-
stunde gà.

Herr Silwer.

Oho! . . . 's isch jo gar kei Vergleich zwische dàne
zwei Instrumente!

Joseph.

's isch allewil Musik . . . mit e wenig Toupet ziehn
Sie sich scho drüs . . . gehn Sie nur awe züe dem Herr
un proposiere Sie sich un lehn Sie sich glich e Monet
vorzahle . . . se sage, 's seig eso Ihre G'wohnet . . . we
me derno nitt z'friede mit Ene-n-isch, was froge Sie
derno . . . 's Geld hàn Se.

Herr Silwer.

Das geht nitt . . . ich kenn jo gar nit vom Klavier . .
ich weiss nitt emol, wie d'Note placiert sin.

Kätele.

Sie froge-n-Ihre-n-Elève . . . er weisst vielleicht . .

Herr Silwer.

Do wàr's also mi Elève, wo mir Lectione gàb?

Joseph.

Das hat me scho vielmol g'sàh, ass dr Elève stärker
isch as dr Meister.

Herr Silwer.

Das isch e wenig z'stark . . . ich traü's nitt z'woge.

Joseph.

Junger Mensch, ich sieh scho, dr güete Wille fehlt
Ene . . . was nutzt's Ihne Plàtz az'trage, wenn Sie
keiner wànn anàh.

Herr Silwer (fir sich).

Possige Plàtz, wo-n-er mir do atràit.

Joseph.

Voyons, Kätele . . . hasch vielleicht noch ebbes anders?

Kätele.

Jetz grad nitt . . . still! 's kunnt ebber . . . 's wird
doch ebbe dr Herr nitt si . . . awer nei . . . dà kunnt
jetz no nitt heim . . . (se geht hinte-n-üse geh lüege).

Joseph.

We me hitigstags will Geld verdiene, so derf me
nitt so verschrocke si . . . 's Toupet macht alles!

Kätele (kunnt ine).

's isch die Wittfraü, die riche, vo do unte . . . d'Ma-
dame Frindlig . . . se hat schint's züe arg Zahnweh
siter die Nacht . . . se kunnt ku froge, eb mir nitt e
güeter Zahnarzt kenne . . . se isch decidiert, ihre Zahn
lo üsz'zieh, wo-n-ere so weh macht.

Joseph.

D'Madame Frindlig . . . isch sie selbst ufe ku?